Zaturdag, 2 Maart 1839. **No. 27.**

VLISSINGSCHE COURANT.

BEKENDMAKING.

Het PROVINCIAAL GEREGTSHOF, in ZEELAND, maakt bij deze bekend, dat de dagen en uren van den aanvang der gewone teregtzittingen van den Hove, als nu, met goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Minister van Justitie, bepaalijk zijn geregeld en vastgesteld als volgt; te weten:

des *Maandags*, ten *tien* ure, tot de behandeling van *Correctionele Zaken*, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep.

des *Dingsdag*, ten *elf* ure, tot de behandeling ter Rolle van *Burgerlyke Zaken, die van Koophandel daaronder begrepen*, zoo in eersten aanleg als in hooger beroep.

des *Woensdag*, ten *twaalf* ure, tot het onderzoek der *Strafzaken* bij het Hof, in Raadkamer vergaderd.

des *Vrydags*, en, voor zoo veel nood, ook des *Zaturdags*, ten *tien* ure, tot de *teregtzittingen in Strafzaken*.

MIDDELBURG, den 18 Februarij 1839.

Op last van den Hove,
De Griffier,
A. VREKE.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 1 *Maart*. Gisteren werd alhier de Geboortedag van Z. K. H. *Willem Frederik Karel*, Prins der Nederlanden, tweede Zoon des Konings, op de gebruikelijke wijze, pligtig gevierd.

— Heden morgen zijn van hier, met de stoomboot *de Schelde*, naar het fort Bath vertrokken, 3 Luitenants en 161 onder-officieren en manschappen der 13e afdeeling Infanterie, onder bevel van den Kapitein *Bosch*; ten einde het aldaar liggende detachement der 18e afdeeling Infanterie af te lossen, hetwelk heden mond in deze Vesting is terug gekomen.

'sGRAVENHAGE, *den* 26 *February*. Er bevindt zich thans ~~deze residentie~~, de Heer *Hermanus Bleecker*, regtsgeleerde uit de stad Albany, in den Staat van New-York. Deze Heer die vergezeld is van twee jonge Noord-Amerikanen van Hollandschen oorsprong, spreekt de Nederduitsche taal, die steeds bij zijn geslacht, hetwelk zich in de helft der zeventiende eeuw te Albany, toen het fort *Oranje*, in Nieuw-Nederland, nu New-York genaamd, bewaard is gebleven, zeer gemakkelijk, en is niet alleen met de voortbrengselen onzer oudere geschied- en letterkunde, maar ook met die van onze hedendaagsche geschiedschrijvers en dichters, zoo als *Wagenaar, Tollens, Loots, van Lennep* en anderen bekend. Dezelve is, naar men verneemt, in een bijzonder gehoor, bij Z. M. den Koning toegelaten en door Hoogstdenzelven met de meeste minzaamheid ontvangen, en heeft ook zijne hulde aangeboden aan de Prinsen en Prinsessen van het Koninklijk geslacht, door wie hij even zeer met veel onderscheiding ontvangen is. Woensdag avond waren de Heer *Bleecker* en zijne beide reisgenooten bij het bal bij den Prins *van Oranje* tegenwoordig. Genoemde Heer is opgetogen, van te zijn in het Vaderland zijner Voorvaderen en te midden zijner aloude landgenooten, en hij stelt er veel prijs op, om al het merkwaardige, dat met onze geschiedenis en letterkunde in verband staat, te gaan bezigtigen en te vernemen. Alvorens Albany, in October ll., te verlaten, heeft een aantal zijner vrienden, waarvan vele afstammelingen der Nederlandsche planters zijn, zoo als de *van Rensselaars, de Wit, Ten Eyck, Romeyn Beck, Pruin*, enz., aan den Heer *Bleecker*, eene blijk van de algemeene achting welke hij geniet, een afscheidsmaal gegeven.

— Volgens alhier ontvangen berigten uit de Oost-Indiën, is, na eene ongesteldheid van weinige maanden, te Riouw overleden de Kapitein Luitenant ter zee *G. C. Verdooren*, gewezen officier op Zr. Ms. brik *de Zwan*, onder het bevel van den Kapitein ter zee *de Monye*.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 25 *February*. De administratie van oorlog gaat voort met verlofpassen aan de regementen van alle wapens af te geven. Men ziet dagelijks verlofgangers doortrekken, die zich naar huis begeven. Men denkt dus niet aan oorlog, alleen is er pennen-strijd over de verkiezingen allerhevigst.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 24 *February*. Niet alleen in Hongarye, maar ook te Weenen zelve, zijn verscheiden Roomsch-Catholijke geestelijken tot het nederleggen van hun ambt verpligt geworden, ten gevolge hunner weigering om gemengde huwelijken in te zegenen.

BELGISCHE BERIGTEN.

Le Belge voorspelt, dat de meerderheid der leden voor den afstand van het Luxemburgsche en Limburgsche zal stemmen, en dat Brussel daardoor de hoofdplaats van een Fransch prefectuur zal worden.

— In een der Belgische bladen vindt men het volgend plan eener verdeeling van Belgie, dat als het ontwerp van wijlen den Prins *de Talleyrand* en als door de Conferentie aangenomen, medegedeeld wordt.

» Antwerpen en zijne citadel, alle tot de stad behoorende forten, als mede die aan de Schelde, welke aan Belgie zijn afgestaan, en eindelijk een gedeelte grond op beide rivier-oevers, van eene toereikende uitgestrektheid om het geheel gebied te verdedigen, zullen in volle souvereiniteit aan Engeland behooren.

Het overige gedeelte der provincie, een gedeelte van Limburg, Oost-Vlaanderen zullen tot den Koning der Nederlanden terugkeeren.

De provincien Henegouwen, Namen en een gedeelte van Waalsch-Braband zullen aan Frankrijk vervallen.

Het land van Luik en een gedeelte van Limburg aan het Duitsche Bondgenootschap.

Luxemburg zal aan den Koning Groothertog blijven toebehooren.

Brussel en Vlaamsch-Braband, als mede een gedeelte van Waalsch-Braband, zullen een hertogdom vormen en het apanage zijn van een Vorst, dien men niet noemt."

— De rivier de Senne, die uit zijne oevers getreden is, heeft groote overstroomingen rondom Brussel aangerigt en ook eenige gedeelten der stad onder water gezet. De tuinen der bloemisten nabij de poort van Ninove zijn geheel geïnundeerd, en op sommige plaatsen is van de huizen alleen het dak zigtbaar. Beneden de stad is de ijzeren spoorweg niet bruikbaar meer. In de vlakte van Monplaisir liggen de rails 94 duim onder water. De reizigers moeten zich met de bark van het kanaal naar de Drie Fonteinen laten brengen en van daar naar de station van Vilvoorde gaan, om zich met de stoomwagens verder te laten vervoeren.

De overstrooming strekt zich uit tot alle gemeenten langs het kanaal tot aan Hal, en op den weg naar Frankrijk staat het water zoo hoog, dat de diligences en andere rijtuigen dien niet meer durven passeren. Deze ramp bepaalt zich niet bij de omstreken van Brussel, daar de Schelde de gemeenten van Leupegem en Beveren overstroomd heeft; bij Audenaerde staan verscheiden huizen in het water; te Luik, Tilleur en Herstal is de Maas buiten hare oevers getreden; te Herhaelen, Uyeskoven, te Herbricht, in de gemeente Nerhaeren, staan de landen ten minste 94 duim onder, en is alle gemeenschap tusschen de dorpen afgesneden. Te Grammont heeft de Dendre voor de derde maal, in dit jaar de woningen aan de oevers geïnundeerd.

— De *Indépendant* verzekert, dat de Maarschalk *Soult* luide zijne afkeuring van de eischen der Belgen heeft te kennen gegeven.

Talrijke patrouilles van burgerwachten, linietroepen, veiligheidswakers en gendarmes hebben den 25n, 's avond de straten dezer stad doorkruist, en aangezien het geheele garnizoen geconsigneerd was, gelooft men dat het bestuur van eenige troebelen de lucht had.

Te Gent en Luik zijn dezelfde maatregelen van voorzorg genomen, en in laatstgenoemde stad hebben eenige volks-zamenscholingen plaats gehad, die echter op de eerste uitnoodiging der politie zijn uiteengegaan.

DOE AFSTAND, *LEOPOLD*.

Onder dit opschrift, leest men, in de *Messager de Gand*, van den 29 Februarij ll., het navolgende stuk, hetwelk ten bewijze strekt, hoe men dáár, alle eerbied, voor den Vorst, vergeet, die de Belgische omwenteling op den troon plaatste; en aan hoe veel hoon en verguizing den man is blootgesteld, die het gelukkigste lot der aarde, stille rust, genoegen en vergetelheid, ten offer bragt, om eenen troon te beklimmen, die hem niets dan bange zorgen, de bitterste beleedigingen, en de martelendste onrust veroorzaakte.

Te vergeefs zal men, in de geschiedrollen der Fransche omwenteling, waarin de hevigste raddraaijers, zoo als *Danton, Fouquer Tainville, Robespierre, Hebert* en *Marat*, de taal des bloeds en der verschrikking uitbraakten, zulk een voorbeeld, van hoon en beschimping, zoeken; doch deze bandeloosheid der drukpers, zal wel niemand verbazen, waneeer men leest, dat volksvertegenwoordigers, zoo als de Heeren *Pirson, Dumortier* en *Pollenus*; hunne achtingswaardige missie bezoedelen, door, in de Belgische Kamers, bij de laatste voordragt van wet, over het aannemen der 24 artikelen, in de laagste scheldwoorden, en de bloedigste beleedigingen, tegen de Ministers uit te varen.

» Doe afstand, *Leopold!* — Wij begrijpen, dat men eene kroon met fierheid kan dragen, wanneer men dezelve met eere draagt; maar dat men naijverig is, om eenen gouden band om een voorhoofd te dragen, dat verpligt is, zich, onophoudelijk, voor elk een, in het stof te buigen; — dat men die vernederingen, op eenen troon volhoudt, om die te beter van verre te doen opmerken; dat men eenen scepter; met gekelende handen, torscht; dat men op de duizelige hoogte van grootheid en magt wil blijven, om, even als eene vergulde weerhaan, eene stad te beheerschen, terwijl hij, als een slaaf, aan alle winden des Hemels gehoorzaamt, dat begrijpen wij niet, en dat is het juist, zoo als men zegt, waartoe de Koning *Leopold*, zijn persoon niet meer wil leenen; als het zoo is, arme Heer van Belgie! dan wenschen wij U geluk met deze goede gedachten: als men dreigt te vallen, is het beter af te klimmen; doe afstand, Koning *Leopold!* geloof ons, doe afstand."

« Doe afstand; want het is onwaardig en schandelijk, verpligt te zijn, eene scheede zonder degen aan te gorden; Koning, en te gelijk vredegevangene, tot elken prijs, te zijn; — het volk, in plaats eener blijde aankomst, slechts halt in den modder te laten maken, en hen, de beklagenswaardige onmagt, zonder eenigen roem, te schenken. Welk een bestaan! Welk een lot,

zeer nederig, de bevelen der kabinetten van Weenen en Berlijn af te wachten, om te handelen; zoo diep gezonken te zijn, van te wenschen, dat zijne soldaten laf hartig mogen wezen, en alle gevoel van eer, aan de natie mogt ontbreken, die men regeert; te heerschen, door de onteerende invloed der kleinmoedigheid! wij begrijpen, dat men eene zoodanige schandelijke rol moede, zeer moede is; een eenvoudig particulier, die met eere leeft, is ver boven eenen onteerden Koning verheven; doe dus afstand, Koning *Leopold!* — doe afstand, het wordt hoog tijd."

«Doe afstand; want wat baat U de schepter zonder de magt? Te regeren, om een volk door voorspoed, geluk en grootheid te doen schitteren, om door hen, iederen dag, het uur te hooren zegenen, waarop men den troon besteeg, om hen hunnen rang onder de beschaafde natien te schenken, om hunne wapenroem met nieuwe wapenroem te vergrooten, nieuwe grootheid, bij hunne reeds verkregen grootheid, te voegen: ziedaar, het edele doel, dat de eerzucht, van eene groote ziel opwekt; maar, regeren, om zich te hooren beschuldigen en vervloeken, om een hinderpaal aan het geluk des volks te zijn, om haar tegenwoordig bestaan te onteeren, en hare toekomstige vestiging te belemmeren; regeren, om alle nationale belangen, aan de laagste zelfzucht ten offer te brengen, om de schraapzucht zijner hovelingen te voldoen, en de onverzadelijke gouddorst zijner gunstelingen te stillen; regeren, niet om roem en eer, maar om een vette civile lijst te verkrijgen, dit is geenzins de edele roeping van een Koning, die de waarde van zijn verheven titel gevoelt, dit is het lage beroep, van eenen gekroonden loontrekker; het is dus de eer, die U toeschreeuwt: doe afstand, Koning *Leopold!* — doe afstand.

«Doe afstand; dit is de edelste en zekerste partij, die gij kunt kiezen. — Gij kunt niets voor Belgie doen, wanneer gij op den troon blijft; en wat kunt gij voor U zelven verrigten? Hoor ons, droefgeestige Majesteit! Koningschap bij toeval, hinkend Prinsdom, uit den walm eener zegepralende volksopstand geboren: het is niet genoeg, eenen troon te beklimmen, den Monarch uit te hangen, en te zeggen: «mijn schepter, mijn kroon! Ambassadeurs te zenden en te ontvangen; de nieuwe aankomelingen in het oppergebied, hebben andere schulden te betalen, om hun gezag op den troon, dat steile punt van menschelijke magt, aan de vier winden des Hemels blootgesteld, wortel te doen vatten; de overwinning moet, bij den worstelstrijd des oorlogs, het zwaard voor hen uitdragen; zij moeten, even als *Napoleon* en *Cromwell*, veldslagen kunnen winnen. Heer van Belgie! werkelooze Koningen beginnen hunne dynastie niet, zij doen die, integendeel, eindigen; de dag breekt aan, waarop de volken moede worden, waarop de omstandigheden een dreigend aanzien verkrijgen, waarin de hartstogten, welke lang in den verdoovende slaap der onverschilligheid gedompeld lagen, allerhevigst en verschrikkelijk zullen ontwaken. De nationale eer stroomt het bloed, uit alle de haar toegebragte wonden, en waarop men U op éénen dag rekening zal vragen, van alle die regeringsjaren, gekenmerkt door baatzucht, en het aaneenschakelen van verraad, der dierbaarste belangen van het Rijk. *Dan*, Heer van Belgie! *klimt* men niet meer van den troon: men *valt* van denzelven af; — en men valt niet alleen, *Leopold!* men heeft eene onschuldige familie; zij wordt in uwen ondergang medegesleept, zij zijn de slagtoffers uwer misslagen, zij worden onder uwen val verpletterd; men heeft niet alleen voor zijn gezag, men heeft alles voor zijne familie en voor zich zelven te duchten; de omwenteling, deze verschrikkelijke schaakspeelster, zegt niet alleen: «Schaak aan den troon," maar zij zegt ook: «Schaak aan het leven." Prins *Leopold!* gij zijt, zegt men, een voorzigtig man; wij willen het welzijn van U en de Uwen, en voor zoo ver wij weten, hebt gij geene bepaalde roeping voor het martelaarschap; volbreng uw voornemen, *klim* af van den troon, om voor te komen dat gij er niet *afvalt*: de stem der voorzigtigheid, zoo wel als die der eer, roepen U toe: doe afstand! Koning *Leopold!* doe afstand!!!"

Mengelingen.

LIEFDE EN GEESTDRIFT.

(Vervolg en slot van onze Vorige.)

Hendrik scheen met een buitengewoon vuur bezield, en zijn arm deed menigen vijand sneven. Hij wilde zich zijnen nieuw verworvenen graad waardig maken, en vooral het kruis winnen, dat zijn geluk zoude verzekeren. Ondanks eene ligte wonde, in den aanvang van het gevecht bekomen, streed hij met onwankelbaren moed, en de geestdrift ondersteunde zijne bijkans uitgeputte krachten. Op eens ziet hij zijnen Kapitein, die zich te ver had gewaagd, alleen in het midden der vijanden, en op het punt om onder hunne slagen te bezwijken. Hij dringt tot hem door, verspreidt overal dood en schrik, en bevrijdt zijnen officier; maar ontvangt op het zelfde oogenblik eene gevaarlijke wonde en stort ter aarde.

Toen hij weder bijkwam, bevond hij zich in een hospitaal te Brussel, met gewonden opgepropt, en waar hem het eerste verband werd gelegd, nadat hij reeds veel bloeds had verloren. Eenige weken verliepen, eer hij genoegzaam hersteld was, om den terugtogt van het Hollandsche leger, door den intogt der Franschen veroorzaakt, te kunnen vernemen. Toen hij in staat was te marscheren, dat niet dan eenige maanden daarna plaats had, verkreeg hij, ten gevolge van den wapenstilstand, de vrijheid van naar Holland terug te keeren; maar hij was in de onmogelijkheid geweest, zijne familie van zijnen toestend te onderrigten; had derhalve geene hulp van haar bekomen, en bereikte de Hollandsche grenzen, na eene ongeloofelijke ellende te hebben doorgestaan. Men had hem dood gewaand, daar men hem te midden der Belgen had zien nedervallen, en zijn gezin was over hem in den diepsten rouw gedompeld. Hij vermoedde zulks wel, en na door zijne chefs en kameraden met de levendigste blijdschap te zijn verwelkomd, achtte hij het noodig, de grootste voorzorgen te nemen, om zijne ouders en de geliefde *Maria* van zijn onverhoopt behoud te verwittigen, en belastte hiermede een zijner vrienden, die met verlof naar Amsterdam ging, en zich op eene zeer gepaste wijze van deze zaak kweet.

Zijn Kapitein, wien hij het leven had gered, drukte hem aan zijn hart, en zeide, dat hij het kruis zou hebben, of dat hij het zijne van zijne borst zou rukken, om het hem te geven. Weinige dagen na deze verzekering, was *Hendrik* gedecoreerd. Hoe zalig was zijne ontroering, toen hij dit vereerend bewijs van des Konings gunst ontving! Nu zou *Maria* de zijne zijn!

Ten laatste brak de dag aan, waarop het hem werd vergund, Amsterdam weder te zien. Hoe hevig klopte zijn hart, toen hij de poort binnenreed! toen hij den ouderlijken drempel betrad! Het was des avonds. De oude Heer *F*.... las de Courant voor aan de dames, die zich met vrouwelijke handwerken bezig hielden. De gelukkige *Hendrik* trad nog niet binnen, maar aanschouwde onbewegelijk dit huisselijk tooneel. De oude Heer hield een oogenblik op, en zeide: »Waar of onze *Hendrik* toch blijft!" »Het is mij, of ik hem spoedig zal wederzien," sprak mevr. *F*....;" een voorgevoel — " — »Uw moederlijk voorgevoel heeft u niet bedrogen," riep *Hendrik*, zich niet langer kunnende bedwingen, en zijne verrukte ouders om den hals vliegende. — Wie zal het daarop gevolgde tooneel beschrijven?

Vreugdetranen rolden uit aller oogen; ook de schoone oogen van *Maria* bleven niet droog, terwijl zij haren dapperen neef de hand reikte.

Des anderen daags vond *Hendrik Maria* alleen, en, haar zijn kruis vertoonende, smeekte hij haar, woord te houden, en hare toestemming tot zijn geluk te geven. Zij glimlachte, en zeide: »Straks zult gij mijn antwoord hebben." Hij durfde niet bij haar aandringen, schoon hij moeite had zijne teleurstelling te verbergen.

Het was juist de dag, waarop *van Speyks* overblijfselen in de Nieuwe Kerk werden begraven. De plegtige, treurige optogt ging het huis van den Heer *F*.... voorbij. Vooral de tegenwoordigheid der brave kameraden van den edelen weesjongen — getuigen van zijnen roemrijken dood — boezemde de levendigste belangstelling in. Het was hoogst aandoenlijk, die menigte, in stillen en diepen rouw gedompeld, en de plegtigheid van den dag eerbiedigende, te aanschouwen. Het geheele volk was één gezin, dat den dood van een zijner braafste leden betreurd. De weesjongen had duizende ouders gevonden, en zijne nagedachtenis leefde in aller harten.

Naauwelijks was de trein onder de vensters van den Heer *F*.. aangekomen, of *Maria* zeide aan *Hendrik*: »In tegenwoordigheid dezer heilige overblijfselen, verklaar ik mij de uwe, en beloof u liefde en trouw. De dood van *van Speyk* heeft uwen geest, uw hart veredeld, en indien gij uwen pligt niet jegens het Vaderland hadt vervuld, waart gij nimmer mijn echtgenoot geworden. Thans zijt gij een man, de liefde eener vrouw ten volle waardig; — ziedaar mijne hand!"

Hendrik drukte deze geliefde hand aan zijne lippen, en riep met vervoering uit: »*Van Speyk!* uwe heilige asch ruste in vrede, en bescherme ons en onze kinderen van uit de hemelsche gewesten, van waar gij met zalige blijdschap op het door uwen marteldood herboren Vaderland nederziet; en uw geest wone steeds onder ons!"

MIDDEL OM OUDE HOLLE VRUCHTBOOMEN TE BEHOUDEN.

De ondervinding leert, dat oude boomen, door verwaarloozing als anderzins hol wordende, weinige en zeer kleine vruchten geven, en weldra door de spoedig overhand nemende rotting geheel verloren gaan.

Om de groote nadeelen te verhoeden, welke daaruit voor de bezitter van boomgaarden ontstaan, liet de Generaal *Higonnet* vóór bijna 10 jaren, onderscheiden holle boomen, die door hunne schoonheid en de hoedanigheid hunner vruchten eene groote waarde voor hem bezaten, van binnen met kalk en zand toe metzelen. In iederen herfst liet hij dezulke, die eenige reparatie behoefden, nazien, eene verrigting, welke voor 300 boomen door éénen metzelaar met zijnen opperman in één dag kan waargenomen worden.

Sedert, dat ik deze voorzorg heb gebezigd, zegt voornoemde Generaal, zijn geene mijner oude boomen verder verloren gegaan; zij hebben veel meer eenen nieuwen wasdom verkregen, en geven mij vele vruchten. Deze wijs van [illegible] mij insgelijks met goed gevolg omtrent eiken en olmen en [illegible] oude linden gebezigd. — De kalk prikkelt de nog levende deelen van den boom zoo zeer, dat ik gezien heb, dat gaten van 6 duimen diameter, na aldus gevuld te zijn geworden, binnen twee tot drie jaren weder zijn toegegroeid.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 28 FEBRUARIJ 1839.

De inkomende regten der onderscheidene graansoorten zijn [illegible] de maand *Maart* bepaald als volgt:

	INVOER.	UITVOER.	DOORV[illegible]
Tarwe en gepelde Spelt.	*f* 0,25.	*f* 0,50.	*f* 0,10.
Rogge	- 0,15.	- 0,30.	- 0,05.
Gerst en Mout	- 0,25.	vrij.	- 0,05.
Boekweit	- 0,50.	»	- 0,05.
Haver	- 0,75.	»	- 0,05.
Ongepelde Spelt	- 0,30.	»	- 0,05.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Oude Tarwe	*f* 12,00	Boekweit	*f* [illegible]
N. Tarwe	- 11,00	Zeeuwsche Groene Erwten	- [illegible]
Rogge	- 8,00	Idem Paardeb.	- [illegible]
Haver	- 2,80	Idem Duiveboonen	- [illegible]
Winter Garst	- 5,00	Winter Koolzaad	- [illegible]
Zomer Garst.	- 4,30	Zomerzaad	- [illegible]
Walchersche Paardeboonen	- 4,50	Kanariezaad	- [illegible]
Idem Witte Boonen	- 8,25	Raap-Olie	*f* 58,00 [illegible]
Idem Bruine Boonen	- 10,00	Patent-Olie	- 40,50 [illegible]
Idem Witte Erwten	- 7,50	Lijn-Olie.	- 55,00 [illegible]
Idem Groene Erwten	- 7,50	Lijnkoeken	*f* 9,00 per 100 st[illegible]
		Raapkoeken	- 65,00 « 1040 [illegible]

Tarwenbrood het Ned. Pond 10 en een halve cent. Masteluinbrood [illegible] een halve cent. Roggenbrood 16 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 1 *Maart.* Sedert den 27 *February* zijn alhier ter Reede [illegible] komen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Menat, W. Philips, van Londen; *Princess Victoria*, T. Mooy, [illegible] Hull; *l'Esperance*, A. van Geyt, van Londen, alle drie met stukgoederen; *the Celt*, D. Clark, van St. Domingo, met koffij; *de Windhond*, J. R[illegible] van la Guna Canupsche, met hout; *Palermo Packet*, L. Osthaus, v[illegible] Grande, met huiden.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee ge[illegible] *Brugge*, H. Woodruff, naar Hull; *Antwerpen*, J. Britton, naar Lo[illegible] beide met stukgoederen; *Lord Canning*, H. Sister, naar Hull, met be[illegible] ren; *de Johanna*, H. Tobbens, naar Hamburg, met stukgoederen; [illegible] E. E. Valck, naar Embden, met ballast.

Voor Oostende bestemd:

De Eclipse, F. Hugéllaert, van Londen, met stukgoederen.

Van Rotterdam zijn afgekomen: *The Clara*, J. Ansdell, met linnen; [illegible] *was en William*, A. F. Flotmann, beide naar Londen.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.